

Serhat İncirli İle Hünkar'lı Sohbetler

Rakının en güzel mezesi dostluktur

Hünkarlı Sohbetler'in bu haftaki sohbetine başlarken, sizi 45 yıl öncesine götürmek istiyorum...

Lefke'deyiz... Kaya Kardeşler diye bir bakkal var... Hala faaliyette yanılmıyorsam... Şimdiki Belediye Başkan'ın babası ve amcası işletiyor...

Annem ve babam Lefke'de öğretmen.. Ben 3 – 4 yaşlarımda...

Gidiyorum, Kaya Kardeşler'den dilediğim yemişi, çikolatayı hatta oyuncacı alıyorum, annem – babam sonra ödüyor...

Annem bu olaya kızıyor ve “elinde yazılı bir not getirmezse hiç bir şey vermeyin lütfen” diyor...

Gidiyorum, benden üç yaş büyük, okuma – yazma bilen Kenan'a, “iki tabanca” yazdırıyorum ve o oyuncakları alıyorum...

Neyse, annem kızıyor falan ama bizim sevgili Kenan Örgen'le arkadaşlığımız, taaa o yıllara dayanıyor...

Çocukluk arkadaşlığımız Lefke Gazi Lisesi'nde, Ankara'da üniversitede devam ediyor... Ve hala haftanın en az bir günü görüşüyoruz... İçmeye gidiyoruz... Av mevsiminde her Pazar mutlaka avdayız...

Birbirimize av hikayelerimizi abartarak anlatıyoruz ama 8 yıldır tek kuş vuramadık...

Evet, bu haftaki konuğumuz Kenan Örgen, bir restoran – bar işletmecisi...

Girne'de, antik limanda, belki de en nezih noktalardan biri olan Carob Restaurant and

Bar'ın işletmeciliğini yapan Kenan Örgen, 1964 yılı Ağustos ayında Lefke'de doğdu...

Annesi, merhume Nevter

Kenan hanımefendi; babası ise herkesin Vamık usta diye bildiği merhum Vamık Kazım beyefendiydi...

Örgen, ülkenin en başarılı, en hızlı atletlerinden biri oldu... İlkokul, ortaokul ve lise yıllarında 200 ve 400 metrede ülkenin en hızlısıydı...

Lefke Gazi Lisesi'nden sonra, Ankara Gazi Üniversitesi'nde İşletme okudu...

İş hayatına atıldı... Şu anda Girne'de yaşam sürüyor... (Sınıf arkadaşım) Hayriye Örgen ile evli... Bir oğlu bir kızı ve yolda (Doğmak üzere) bir de torunu var...

Kenan Örgen ile av maceramızı her Pazar mutlaka içki ile süslüyoruz... Avdaki mangal partimize hazırladığımız kadar ava hazırlık yapsak, mutlaka bir şeyler vuracağız ya neyse... “Güzel olan da bu be Serhat” diyor... Ve ekliyor:

“... Av bile bizim için bir

keyfe dönüşüyor... İçki de öyledir. Eğer keyif alınmayacaksa, eğlenceye, muhabbete, sohbeta, dostluğa dönüşmeyecekse, içki içmem... Bir ara hiç ağzıma koymadım... Bazen dozu kaçırıyor olabiliriz ama aslında hep kararında içmek gerektiği inancındayım...”

Peki tercihi ne?

Örgen'den dinleyelim: “Şarap, whisky gibi içkiler, apayrı bir kültür... Bir okyanus kadar derin, geniş bir olay... Benim tercihim rakı ve Kıbrıs brandisi... Ama rakı ilk tercihim... Rakıyı, dostluğun bir simgesi olarak kabul ediyorum ve arkadaşlarımla içmekten büyük keyif alıyorum... Ama söylediğim gibi, kararında... Durmasını bilerek...”

Peki mezeler? “Yine söylediğim gibi, rakının veya içkinin en güzel mezesi kesinlikle dostluktur... O dostluk, kardeşlik,

arkadaşlık, sevgi ve muhabbet, rakıya daha da güzelleştirir... Zevk oradadır... Rakı, bir yemek içkisidir... Bizim alışkanlığımız haline gelmiştir... Aslında Kıbrıslılar uzun yıllar rakıyla pek yakın değildi... Ancak son yıllarda bu kültür kesinlikle bizimle kaynaşmıştır ve yaşantımıza, restorancılığımıza girmiş durumdadır...”

“Meze, rakının süsüdür... Eminim bir çok kişi, beyaz peynirsiz ve kavunsuz rakı içmez... Ama balık, olmazsa olmazdır... Tekrar etmek lazım, muhabbet, sohbet, en değerli ve asla satın alınamayacak mezelerdir... Yineliyorum, en değerli odur... Rakı, dostlukla ve dostlarla, sevgiyle içilirse daha güzeldir.”

Haftaya, bir başka dostumuzu sizlerle buluşturmak dileğiyle...

